

Het lijden van afgewezen Liefde.

(...) "Mijn dochter, het kwaad is zo erg geworden dat het nodig is dat jij mijn bittere kwellingen doorstaat alsof Ik opnieuw op de aarde leef.

De aarde staat op het punt vlammen te werpen om de mensen te straffen.

Mijn Liefde wil hen met genaden overdekken,

Maar Zij wordt afgewezen en hierdoor verandert Zij in een vuur om hen te straffen.

***En de mensheid bevindt zich nu tussen twee vuren:
- het vuur van de hemel en het vuur van de aarde.***

Het kwaad is zo wijdverspreid dat deze twee vuren op het punt staan om zich te verenigen.

De pijn die Ik je heb laten doorstaan

- wordt tussen deze twee vuren geplaatst om te voorkomen dat zij zich verenigen.

Als dat niet zo was, zou de hele arme mensheid aan zijn einde komen.

Dit is de reden. Laat Mij ermee doorgaan. Ik zal bij jou zijn om je de Kracht te geven.

(...) Ik voelde me stikken.

Nadat Hij me een tijdje in deze positie gelaten had, ***zei Hij mij*** vol tederheid

"Wees moedig, de huidige generatie is in deze toestand.

De passies en ondeugden die haar domineren zijn zo talrijk en zo veelvuldig

- dat zij stikt.

De rottigheid en het slijk hebben zo'n niveau bereikt

- dat zij op het punt staat erin te verzinken.

Daarom liet Ik je de pijn van verstikking in je keel lijden.

Dit is immers het lijden van het laatste ogenblik.

Ik heb u om dit eerherstel gevraagd omdat ik het niet meer kan verdragen dat de mensheid in haar kwaadaardigheid stikt .

Weet dat ook Ik dit lijden heb doorstaan.

Toen zij Mij kruisigden, rekten zij Mij zo hard uit op het kruis

dat ik voelde dat al mijn zenuwen verdraaid en verscheurd werden.

Maar mijn keel onderging een groter lijden en werd nog meer uitgerokken,

- zo erg dat Ik me voelde stikken.

Het was de schreeuw van de gehele mensheid ondergedompeld in zijn passies

- die mijn keel dichtkneep en me verstikte.

Dit lijden was angstaanjagend.

De spieren van mijn Hals werden zo uitgerokken dat zij leken vernietigd te worden,

- inclusief deze van mijn hoofd, mijn mond en mijn ogen.

De overmaat van spanning was zodanig dat de minste beweging Mij een dodelijke pijn gaf.

Soms, bleef ik onbeweeglijk. Op andere momenten, was mijn Lichaam zo verwrongen

- dat ik schudde als een blad, zo erg dat zelfs mijn vijanden doodsbang waren.

Wees moedig. Mijn Wil zal je in alles Kracht zal geven.